

В ИМЕТО НА АЛЛАХ, ВСЕМИЛОСТИВИЯТ, МИЛОСЪРДНИЯТ!

ВЪВЕДЕНИЕ

Хвала на Аллах – Господарят на световете! Той е Когото прославяме, само Него зовем за помощ и от Него искаме опрощение. Няма друг бог освен Аллах, Той е единствен и няма съдружник! Нека мирът и спасението да са върху последния пратеник на Аллах – Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем)!

Всевишният Аллах е изпратил Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) със истината – радващ и предупреждаващ – преди настъпването на Часа. Няма добро, за което да не е напътил общността си към него, и няма зло, за което да не е предупредил хората.

След като тази общност е последната от общностите, а Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) е последния от пратениците, Всевишният Аллах я отличи с появата на признаците на Съдния ден. Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) е разяснил всичките признаци с подробности и е известил, че те ще се появят без съмнение. Няма друга личност, която да ни извести какви велики неща ще се случат към края на света, които ще предизвикат рухването на света. А след това ще започне един нов живот - живот

в който всеки човек ще бъде награден за това, което е извършил на земята.

Всички ние знаем, че което Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) е споменал като признак за настъпване на края на света, и когато хората го видят с очите си, тогава се убеждават, че Часът настъпва без никакво съмнение.

Така хората се стараят да извършват добри дела и се подготвят за този велик ден за да не съжالياват в Отвъдния живот и да казват както ни е известил Аллах в следното знамение:

“Някой ще каже: “О, горко ми, че нехаех за подчинението пред Аллах и че бях от присмиващите се!” Или ще каже: “Ако ме бе напътил Аллах, щях да съм от богобоязливите.” Или ще каже, когато види мъчението: “Ако можех да се върна (на земята), щях да съм от добродетелните.”

/"аз-Зумер": 56-58/

Много от признаците на Съдния ден са се появили и се потвърди това, което е известил избрания от Аллах – Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем). Всеки ден вярващите увеличават вярата си след като наблюдават предизвестията на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) и така изпълняват религията си с огромно желание. Те не обръщат никакво внимание на онези, които се стараят да вкарат съмнения в тяхната вяра и убеждение, че тези велики неща може би да не се

случат. Но силата на Аллах е най-велика и всичко на земята се движи според Неговата воля.

В тази книга ще се постарая да спомена всички малки признаци на Съдния ден, които са споменати от Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем), а след това ще разгледаме десетте големи признаци на Съдния ден с подробности. Не отделям особено внимание на “въздигането на Свещения Коран от земята към небесата”, заради разногласието на учените как ще стане това. Но най-разпространеното мнение, е че преди настъпването на края на света хората ще забележат, че страниците на мусхафите ще бъдат бели. Също така казват, че той ще бъде изтръгнат от гърдите на хафузите (хората, които са наизустили Свещения Коран).

Моля Всевишния Аллах да улесни това дело и всички читатели да се възползват от написаното в тази книга!

Хусейн Мехмед Ходжа

ДЯЛ ПЪРВИ: Малките признаци на Часа

Малките признаци за настъпването на края на света са тези, които се появяват постепенно в течение на времето - още от времето на сподвижниците на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) до появата на най-големите признаци. Малките признаци са следните:

1. Изпращането на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем).

Енес (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

”Изпратен съм – аз и Часът като тези два (пръста).” Казва: “И приближава показалеца и средния пръст.””

/Муслим: 18/89-90/

2. Смъртта на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем).
Ауф ибн Малик (радийеллаху анху) казва:
“Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:
“Избройте шест (неща) преди Часа: Моята смърт,...!”
/Бухари: 6/277/
3. Превземането на Месджид ал-Акса.
Ауф ибн Малик (радийеллаху анху) казва:
“Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:
“Избройте шест (неща) преди Часа: (и споменал) Превземането на Бейт ал-Мекдис!”
4. Чумата в Амуас (Шам).
Ауф ибн Малик (радийеллаху анху) казва:
“Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:
“Избройте шест (неща) преди Часа: (и споменал) Масовата смърт, която ще ви взема като чумата при животните!”
5. Увеличаване на богатството и неприемане на садаката.
Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настане, докато не се увеличи богатството при вас, после ще се умножи дотолкова, че собственикът на богатството ще бъде загрижен кой ще приеме садака от него. Тогава човек ще бъде приканван (да си вземе), а той ще рече: “Нямам полза от него”.”

/Бухари: 13/81-82/

6. Появата на раздори и изкушения.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Изпреварете с делата си изкушения, които са като части от мрачна нощ – човек ще осъмне вярващ , а ще замръкне неверник, или ще замръкне вярващ, а ще осъмне неверник! Ще продава религията си за безстойности неща на земята.”

/Муслим: 2/133/

7. Появата на хора, които ще твърдят, че са пратеници.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи докато не се появят деджали - лъжци - около тридесет (човека). Всеки от тях ще твърди, че е пратеник на Аллах .”

/Бухари: 6/616/

8. Появата на огъня в Хиджаз.
Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:
“Часът няма да настъпи докато не излезе огън от Хиджаз, който ще озрее телата на камилите в Бусра.”
/Бухари: 13/78 и Муслим: 18/30/
9. Появата на монголците и водене на войни с тях.
Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:
“Часът няма да настъпи, докато не воювате с народ, на който обувките са от (кожа с) вълна, и докато не воювате с монголците – с малки очи, червени лица и широки носове, като че ли лицата им са ковани щитове.”
/Бухари: 6/604/
10. Загубата на доверието.
Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:
“Когато се изгуби доверието, чакай Часа!”
Попитал: “О, Пратенико на Аллах, как ще се изгуби?” А той отговорил: “Когато едно нещо бъде дадено на онзи, който не го заслужава, тогава чакай Часа?”
/Бухари: 11/333/

11. Изчезването на науката и разпространяване на невежеството.
Енес (радийеллаху анху) казва: Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:
“От признаците на Часа е да изчезне науката, а невежеството да се утвърди.”
/Бухари: 1/178 и Муслим: 16/222/
12. Появата на различни видове полиция и помагачи на злото.
Ебу Умаме (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:
“В края на света в моята общност ще се появят хора с пръчки, като опашките на кравите – ще тръгват сутрин с омразата на Аллах, а вечер ще се връщат с яда Му.”
/Муснед Ахмед: 5/250/
13. Разпространяване на прелюбодеянието.
Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:
“Кълна се в Онзи, в чиито ръце е моята душа, тази общност няма да се погуби докато мъж не дойде при жена и не я постели насред пътя. Най-добрият от вас тогава ще е онзи, който ще им рече: “Де да бяхте се покрили зад тази стена!”
/Меджмеаз-Зеуаид:7/331/
14. Разпространяване на лихварството.

Абдуллах ибн Мес`уд (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Преди Часа ще се появи лихварството.”

/Тергиб уе Терхиб:3/9/

А в друг хадис Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Ще дойде време при хората, когато човек няма да се интересува от къде е взел парите си – дали от халал или от харам.”

/Бухари:4/313/

15. Появата на музикални инструменти и твърдение, че те са халал (позволен).

Сехль ибн Сеад (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“В края на света ще има затъмнения, земетресения и унищожение.” Рекоха: “О, Пратенико на Аллах, кога ще бъде това?” Отговори: “Когато се появи музиката и певиците.”

/Ибн Мадже: 2, хадис 1350/

16. Употребата на алкохол и твърдение, че той е халал.

Убаде ибн Самит (радийеллаху анху) казва, че Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Една група от моята общност ще си позволяват алкохола, като го именуват с различни имена.”

/Муснед Ахмед: 5/318/

17. Разкрасяването на джамиите и възгордяване с това.

Енес (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи, докато хората не се възгордяват с джамиите.”

/Муснед Ахмед: 3/134/

18. Надпреварата в строене на високи къщи.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи ..., докато не се надпреварват в строенето на високи къщи.”

/Бухари: 13/81-82/

19. Неподчинението на родителите.

В дългия хадис на Джебраил се споменават следните слова на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем):

“И ще те известя за неговите признаци: Когато робинята роди своята господарка.”

/Бухари: 1/114 и Муслим: 1/158/

20. Много убийства.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи, докато не се увеличи херджа.” Рекоха: “О, Пратенико на Аллах, какво означава “хердж”?” Рече: “Убийството, убийството.”

/Муслим: 18/13/

21. Невъзползване от времето.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) казва: Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Часът няма да настъпи, докато не се приближи времето, когато годината ще бъде като месец, а месецът ще бъде като седмица, а седмицата ще бъде като ден, а денят ще бъде като час, а часът ще бъде като изгаряне на клон (от палма).”

/Муснед Ахмед: 2/537-538/

22. Много пазари.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи, докато не се появят изкушенията и не се разпространят лъжата, и не се увеличат пазарите.”

/Муснед Ахмед: 2/519/

23. Появата на ширк (съдружаване с Аллах) в тази общност.

Сеубан (радийеллаху анху) казва: Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Когато бъде изоставена сабята в моята общност, тя няма да бъде вдигната от нея до Часа. А Часът няма да настъпи, докато племена от моята общност не последват мушириците (съдружаващите с Аллах) и докато племена от моята общност не обожават идоли.”

/Ебу Дауд: 11/322-324/

24. Появата на злословене, скъсването на роднинските връзки и недоброедството.

Абдуллах ибн Амр (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи, докато не се появи злото и злословенето, прекъсването на роднинските връзки и недоброедството.”

/Муснед Ахмед: 10/26-31/

25. Подмладяването на възрастните хора.

Ибн Аббас (радийеллаху анху) казва: Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“В края на света ще има хора, които ще се боядисват с черно, като перата на гълъб. Те няма да помиришат мириса на Дженнета.”

/Муснед Ахмед: 4/156 хадис 247/

26. Скъперничеството.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“От признаците на Часа е да се появи скъперничеството.”

/Меджмеаз-Зеуаид: 7/327/

27. Увеличаването на търговията

Амр ибн Теглиб (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“От признаците на Часа е разпространяване и увеличаване на богатството, и увеличаване на търговията.”

/Несаи: 7/244/

28. Многото земетресения.

Абдуллах ибн Хауале (радийеллаху анху) казва, че Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) ми сложи ръката ми на главата и рече:

“Ей, Ибн Хауале! Когато видиш халифатството да се спусне при Свещената земя, (знай), че приближават земетресения, бели и велики неща! Часът тогава ще е близо до хората, колкото тези две ръце от главата ти.”

/Муснед Ахмед: 5/288/

29. Появата на затъмнения, наводнения и урагани.

Айше (радийеллаху анха) казва, че Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“В края на света ще има затъмнения, унищожения и урагани.” Рекох: “О, Пратенико на Аллах! Ще бъдем унищожени, а в нас ще има праведни хора?” Казал: “Да, когато се появи покварата.”

/Тирмизи: 6/418/

30. Изчезването на праведните хора.

Абдуллах ибн Амр (радийеллаху анху) казва: Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът намя да настъпи, докато Аллах не вземе праведните хора от земята. Тогава ще останат онези, от които няма полза – те не познават добро и няма да забраняват злото.”

/Муснед Ахмед: 11/181-182/

31. Извисяване и издигане на неморалните хора.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“При хората ще дойдат измамни години. Тогава ще се вярва на лъжеца, а няма да се вярва на искрения. Ще се има доверие на престъпника, а довереният ще бъде избягван. Тогава дори и рууейбида ще говори.” Рекоха: “А какво е “рууейбида”?” Рече: “Глунавият ще говори за делата на хората.”

/Муснед Ахмед: 15/37-38/

32. Поздравът да бъде само при запознанство.

Абдуллах ибн Мес`уд (радийеллаху анху) казва: Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“От признаците на Часа е човек да поздравява човек, но да го поздравява само за запознанство.”

/Муснед Ахмед: 5/326/

33. Търсенето на наука при по-малките.

Ебу Умейе (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“От признаците на Часа са три (неща): едното от тях е: Да се търси наука при малките (децата)...!”

/Зухд: 20-21/

34. Появата на разголени и люлеещи се жени.

Абдуллах ибн Мес`уд (радийеллаху анху) казва: “Чух Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) да казва:

“В края на общността ми ще се появят мъже, които ще се качват върху кресла, приличащи на рихали и ще се спускат пред вратите на дажамиите. Техните жени ще са люлеещи се и разголени, а на главите си ще имат като гърбиците на камилите - те са проклети. Ако дойде друга общност след вас, вашите жени ще служат на техните жени, както ви служат жените на общностите преди вас.”

/Муснед Ахмед: 12/36, хадис 7083/

35. Осъществяване съня на вярващия.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) казва: Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Когато приближи времето (на Часа), почти всеки сън на вярващия ще е истински, а най-верният сън от вас ще е на онзи, който не лъже в речите си. Сънят на мюсюлманина е една частица от 45 частици на пророчеството.”

/Бухари: 12/404 и Муслим: 15/20/

36. Неуважение на суннетите, които Ислямът е препоръчал.

Абдуллах ибн Мес`уд (радийеллаху анху) казва: “Чух Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) да казва:

“От признаците на Часа е човек да помине покрай джамията и да не кланя два рекята в нея.”

/Сахих Ибн Хузейме: 2/283-284/

37. Лъжата и пренасянето на неверни новини.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“В края на моята общност ще има хора, които ще ви говорят неща, които не сте чували нито вие, нито вашите бащи. Затова внимавайте и се пазете от тях!”

/Муслим: 1/78/

38. Многото лъжесвидетелстване и прикриване на истината.

Абдуллах ибн Мес`уд (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Преди настъпването на Часа е ... лъжесвидетелстването и скриване на истината.”

/Муснед Ахмед: 5/333/

39. Увеличаването на жените и намаляването на мъжете.

Енес (радийеллаху анху) казва: “Ще ви известя един хадис, който хадис никой няма да ви извести след мен. Чух Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) да казва:

“От признаците на Часа е да намалее науката и да се появи невежието, да се появи прелюбодеянието, да се увеличат жените, а мъжете да намалееят дотолкова, че на 50 жени да има един мъж.”

/Бухари: 1/178 и Муслим: 16/221/

40. Увеличаване на внезапната смърт.

Енес (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Наистина, от знаците на Часа е да се появи внезапната смърт.”

/Меджмеаз-Зеуaid: 7/325/

41. Отчуждаването между хората.
Хузейфе (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) бе попитан за Часа, а той отговори:
“Знанието за него е при моя Господар, никой не знае настъпването му, освен Той. Но ще ви известя за нейните лоши признаци и какво ще се случи преди да настъпи. Преди да настъпи ще има изкушения и хердж.”
Рекоха: *“О, Пратенико на Аллах! Изкушенията вече ги узнахме, но какво представлява “хердж”?* Рече: *“На езика на хабешитите: Убийството. А между хората ще се разпространи отчуждаването дотолкова, че едва ще се познават един с друг.”*
/Муснед Ахмед: 5/389/
42. Наличието на Арабския полуостров на зеленина и реки.
Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:
“Часът няма да настъпи, докато земята на арабите не се възстанови в (зелени) ливади и реки.”
/Муслим: 7/97/
43. Проливните дъждове и намаляване на реколтата.
Енес (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Часът няма да настъпи, докато от небето не се проливат изобилни дъждове, но от земята няма да израсне нищо.”

/Муснед Ахмед: 3/140/

44. Промяната на пътя на Ефрат заради планината от злато.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи докато планина от злато не попречи на Ефрат. Хората ще се избиват заради нея така, че от сто човека ще бъдат убити 99. Всеки от тях ще казва: “Надявам се аз да съм онзи, който ще се спаси.””

/Бухари: 13/78 и Муслим: 18/18/

45. Разговаряне с хищните животни и неодушевени предмети.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Дошъл един вълк при един овчар и си взел овца. После овчарят го потърсил, намерил го и си възвърнал овцата. Тогава вълкът се възкачил на хълма, възседнал опашка и рекъл: “Отне ми препитание, което ми бе отредено от Всемогъщия Аллах, но ти ми го взе.” А човекът казал: “Кълна се в Аллах, не бях видял до днес вълк да говори!”

А вълкът казал: “По-чудно от това ще е човек от палмовите градини, измежду вулканичните камъни, който ще ви известява какво е минало, и какво ще е след вас – този човек бил евреин.” Този човек дошъл при Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), известил го и Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) му повярвал.

След това Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) казал:

“Това е признак от признаците преди Часа. Човек ще излезе и няма да се върне, докато налъмите му и тоягата му не го известят какво са извършили близките му след него.”

/Муснед Ахмед: 3/83-84/

46. Желането на смъртта заради силните изпитания.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи, докато човек не помине покрай гроб и не рече: “Ех, де да бях на негово място!”

47. Увеличаването на ромеите и воюването им с мюсюлманите.

Нафия ибн Утбе (радийеллаху анху) казва: “Бяхме с Пратеника на Аллах (салляллаху

алейхи уе селлем) и запомних от него четири слова, които изброявам на ръцете си. Той каза:

“Ще воювате в Арабския полуостров и Аллах ще ви улесни да го превземете. После с Персия и Аллах ще ви улесни и ще я превземете, а след това ще воювате с ромеите и Аллах ще ви улесни и ще ги превземете. После ще воювате с Деджал и Аллах ще ви улесни да го убиете.””

/Муслим: 18/26/

48. Превземането на Истанбул (Константинийе).

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Чухте ли за града, на който едната част е на сушата, а другата част в морето?”
Рекоха: “Да, о, Пратенико на Аллах!” Рече: *“Часът няма да настъпи, докато не го нападнат 70 000 от Бени Исхак. Когато пристигнат при него (тоест града), няма да воюват с оръжие и няма да стрелят със стрели. Ще рекът: “Ля иляхе иллеллах, Аллаху Екбер” – и едната му част ще се предаде. След това за втори път ще кажат: “Ля иляхе иллеллах, Аллаху Екбер” – ще превземат и другата част. После ще кажат: “Ля иляхе иллеллах, Аллаху Екбер” – ще им се улесни, ще влязат в него и ще събират*

плячката. Тъкмо ще си разделят придобитото, изведнъж ще чуят силен вик: “Деджал е излязъл!”

Тогава ще изоставят всичко и ще се върнат.”

/Муслим: 18/43-44/

49. Появата на Кахтани.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи докато, не се появи човек от Кахтан (Йемен), който ще води хората с тоягата си.”

/Муснед Ахмед: 18/103, хадис 9395/

“Ще води хората с тоягата си” означава, че хората ще се праведни и ще му бъдат послушни. Всички ще бъдат обединени около него.

50. Воюването с юдеите.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи, докато мюсюлманите не воюват с евреите. После мюсюлманите ще избиват евреите до толкова, че евреинът ще се крие зад камък и дърво. А камъкът или дървото ще рекат: “Ей, мюсюлманин! Ей, раб на Аллах! Това зад мен е евреин, ела и го убий!” Освен (дървото) Гаркад, то е от дърветата на евреите.”

/Бухари: 6/103 и Муслим: 18/44-45/

51. Прогонването на злите хора от Медина и разрушаването на Медина преди Съдния ден.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Ще дойде време при хората, когато човек ще приканва братовчед си и ближния си: “Ела при благоденствието, ела при изобилието!” Но Медина ще е по-добре за тях, ако те знаеха. Кълна се в Онзи, в Чиито ръце е моята душа, че няма да излезе никой от тях, който да не я желае, освен че Аллах ще го замести с по-добър! Наистина, Медина е като духалото (на ковача), което отстранява мръсотията. Часът няма да настъпи, докато Медина не прогони покварените (хора) в нея, както духалото отстранява ръждата от желязото.”

/Муслим: 9-153/

52. Изпращането на приятен ветрец за вземане душите на вярващите.

В дългия хадис на Сем`ан ибн Неууас Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“После Аллах ще изпрати приятен ветрец, който ще ги вземе под техните абати и ще вземе душата на всеки вярващ и мюсюлманин. Тогава ще останат само най-

**лошите хора, които ще се съвокупляват
като магарета – те ще сварят Часа.”**

/Муслим: 18/70/

53. Разрушаването на Кеаба.

Сеид ибн Сем`ан казва: “Чух Ебу Хурейра (радийеллаху анху) да казва на Ебу Катаде, че Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

**“За халиф ще бъде избран човек между
ъгъла (на Кеаба) и мекама (на Ибрахим).
Домът няма да бъде пренебрегнат освен от
неговите обитатели, а когато го
пренебрегнат не се питай за унищожаването
на арабите. После ще дойдат хабешииите (от
Абисиния) и ще разрушат Кеаба така, че
никой след това няма да го изгради. Те са
онези, които ще изтръгнат неговото
съкровище.”**

/Муснед Ахмед: 15/35/

Всички тези признаци са споменати в различни хадиси на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем). Затова след всеки признак е споменат само по един хадис на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), което е достатъчно.

ДЯЛ ВТОРИ: Големите признаци на Часа

Големите признаци са десет и се споменават в няколко хадиси на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем). Те също ще се случат преди Съдния ден и също предупреждават за настъпването му. От тези признаци до сега нито един не се е появил. Те са:

- Появата на Мехди.
- Появата на Деджал.
- Спускането на Иса (алейхис-селям).
- Появата на Йеджудж и Меджудж.
- Трите лунни затъмнения.
- Появата на голям дим от небето (духан).
- Появата на голям огън от Адн (Йемен).
- Появата на Даббех.
- Въздигането на Корана от земята към небето.
- Изгряването на слънцето от запад.

Тези признаци са последователни като зърната на огърлица, когато тя се скъса, те се изнизват неусетно. Когато един от тях се появи, веднага другият го

следва. След като свършат всичките тези десет признаци настъпва Часът, с позволенията на Всевишния Аллах.

Мехди

В края на света ще се появи човек от потеклото на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем). Този човек е от Ехлиль Бейт, с него Аллах ще затвърди религията. Той ще владее седем години и ще изпълни цялата земя със справедливост. Общността ще изживее благодати, които никога не е изживявала преди това. Земята ще се раззелени, а от небето ще вали и ще се раздават богатства без ограничения.

Ибн Кесир казва:

“По негово време ще има много плодове, препълнени ниви, достатъчно богатство, властващ владетел, религията ще се изпълнява, врагът ще е подчинен, а доброто в тези дни ще е навсякъде.”

Името на този човек е като името на Пратеника на Аллах, тоест Мухаммед – или Ахмед - син на Абдуллах, и ще е от потеклото на Фатима (дъщерята на Пратеника на Аллах) от нейния син Хасан (радийеллаху анху).

Мехди ще се появи от изток. Сеубан (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Трима ще се избиват при вашето съкровище (т.с. Кеаба), всеки от тях ще е син на халифа и няма да премине към никой от тях. После ще се появят черни знамена от изток и ще ви избият, както никой до сега ... (след това спомена нещо, което не запомних и рече:) и когато го видите него изберете, дори пълзейки върху лед, защото той е халифата на Аллах – Мехди.”

/Ибн Мадже: 2/1367/

Достоверните хадиси, в които се споменава появата на Мехди, са няколко, но сега ще бъдат споменати някои от тях, които са достатъчни за доказването на появата на Мехди в края на света. Те са:

1. Ебу Сеид ал-Худрий (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах, че е казал:

“Ще се появи Мехди в края на съществуването на моята общност. Аллах ще му даде дъжд, а земята ще се раздели. Той ще раздава богатства поравно между хората, добитъка ще се увеличи и общността ще се гордее. Ще живее седем или осем години.”

/Хахим: 4/557558/

2. Ебу Сеид ал-Худрий (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Ще ви зарадвам с Мехди! Ще бъде изпратен по време на разногласие между хората и земетресения. Той ще изпълни

земята със справедливост и истина, както е била изпълнена със злоба и гнет. От него ще са доволни живеещите на небето и живеещите на земята. Той ще раздава богатства поравно между хората. Аллах ще изпълни сърцата на хората от общността на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) и ще ги води неговата справедливост. Дори ще нареди на викач да извика: “Има ли някой нужда от богатство?” Но няма да се изправи никой от хората, освен един. А той ще му рече: “Иди при пазача и му кажи: Мехди ти нарежда да ми дадеш богатство!”

Рече: ”После му го връща, но той не го приема. Тогава ще му се рече: “Ние не вземаме нещо, което вече сме дали. Така ще бъде седем години или осем години, или девет години, а после няма добро в живота след него.”

/Муснед Имам Ахмед: 3/37/

3. Али (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:
“Мехди е от нас - Ехлиль Бейт, Аллах ще го подобри за една нощ.”

/Муснед Ахмед: 2/58, Ибн Мадже: 2/1367/

Ибн Кесир казва: “Аллах ще му прости, ще му помогне, ще го вдъхнови и ще го напъти след, като не е бил такъв.

4. Ебу Хурейра (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

***“Как ще сте, когато се спусне Иса, синът на Мерйем при вас, и имаминът ви ще е от вас!?”*”**

/Бухари: 6/491, Муслим: 2/193/

5. Джабир (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

***“Ще се появи в края на моята общност халифът, който ще раздава богатство, което не може да се изброи.”*”**

/Муслим: 18/38-39/

Деджал

Деджал е човек от потеклото на Адем, който притежава специфични качества. Те са споменати в няколко хадиси, за да го опознаят хората и за да бъдат предпазени от неговото зло. Когато Деджал се появи, вярващите ще го познават и няма да се поддадат на неговите изпитания и изкушения, защото знаят много добре неговите качества от хадисите на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем).

Едни от качества на Деджал са: че е човек, младеж, червенокож, нисък, с голямо изпъкнало чело, с голяма шия, със затрито дясно око. Това око не се вижда и не е кръгло, а е като зърно грозде. А върху лявото око има изпъкнало, тъмно, грубо месо, почти черно. Между двете му очи пише (на арабски) **“КЯФИР”**, всеки мюсюлманин ще го прочете, пишещ и непишещ. Деджал няма да има никога деца.

**Жив ли е Деджал
и съществувал ли е през времето на
Пратеника на Аллах
(салляллаху алейхи уе селлем)?**

Преди да отговорим на тези два въпроса, трябва да се запознаем с Ибн Сайяд, дали той е Деджал или е друг човек?

И ако Деджал е друг човек, а не Ибн Сайяд, тогава съществувал ли е той, преди да се появи с неговата поквара и изпитания, или не?

А преди да дадем тези отговори, нека да се запознаем с Ибн Сайяд.

Ибн Сайяд

Той се казвал Сафи, а някои казват - Абдуллах, син на Сайяд или Сааид. Бил е от евреите, живеещи в Медина, а когато е пристигнал Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) в Медина, той е бил дете.

Ибн Кесир казва, че е приел Исляма, а неговият син Умара е от известните табиини.

Ибн Сайяд наистина е приличал на Деджал, понякога се е занимавал с пророчество и врачуване, което го прави известен. Така се разпространява и новината, че той е Деджал. Тогава Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) решава да разбере какво се крие зад Ибн Сайяд, да разбере какво представлява всъщност Ибн Сайяд. Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) ходил при него, скрит от очите на Ибн Сайяд, надявайки се да чуе нещо от него. А понякога го разпитвал с различни въпроси, които могат да го разкрият.

Абдуллах ибн Омер (радийеллаху анхума) казва, че Омер (радийеллаху анху) и Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) и още няколко човека се запътили към Ибн Сайяд. Когато пристигнали, го заварили да си играе с децата при Утум ибн Мегале, въпреки че Ибн Сайяд вече бил пълнолетен. Без да усети Ибн Сайяд, Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) го хванал за ръката и го попитал:

“Свидетелстваш ли, че аз съм пратеникът на Аллах?”

Ибн Сайяд погледнал към Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) и рекъл:

“Свидетелстваш ли, че си пратеник към всички хора? Ще свидетелстваш ли, че аз съм пратеник на Аллах?”

Тогава Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) му отказал, а той казал: “Повярвах в Аллах и в Неговите пратеници.”

След това Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) го попитал: **“Какво виждаш?”**

А той отвърнал: “При мен идва праведен и лъжец.”

Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) му казал: **“Всичко при теб е объркано. Аз крия нещо от теб.”**

Ибн Сайяд казал: “То е Димът.”

А той (салляллаху алейхи уе селлем) му казал:

“Бъди унижен, никога няма да се издигнеш.”

Тогава Омер (радийеллаху анху) казал: “О, Пратенико на Аллах, остави ме да му отрежа главата!”

А Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) му отвърнал:

“Ако е той, няма да го победиш, а ако не е той, нямаш нужда от неговото убийство.”

/Бухари: 3/318/

Ебу Зерр (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) ме изпрати до майката на Ибн Сайяд, като рече:

“Питай я колко време е била бремна с него!”

Той казва: “Пристигнах при нея и я попитах, а тя ми отговори: “Бях бремна с него 12 месеца.”

След това пак ме изпрати като ми рече:

“Питай я, когато го роди, какъв беше неговият плач!”

Ебу Зерр казва: “Върнах се при нея и я попитах, а тя отговори: “Изрева се като дете на един месец.””

После Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) рече:

“Аз крия нещо от теб.”

А той казал: “За мен са скрити кучешките зъби на вакла овца и димът.”

Когато искаше да каже “Димът”, не можеше и казваше ” дмът, дмът”.

Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) го изпитваше с “Димът”, за да разбере неговата същност. Под “Димът” се разбират словата на Всевишния Аллах:

“Изчакай Деня, в който небето ще донесе явен дим!”

/ад-Духан: 10/

Ибн Сайяд умира в деня на Харра.

Тогава възможно ли е Ибн Сайяд да е големия Деджал?

От всичко казано досега се разбира, че Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) е имал съмнение в Ибн Сайяд дали той е Деджал, или не, защото не му е било разкрито чрез вдъхновение (вахй). Омер (радийеллаху анху) се е кълнял пред Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем), че той е Деджал, а Пратеникът на Аллах не му е забранявал. На мнението на Омер са били и други сахаби като Джабир, Ибн Омер и Ебу Зерр.

Ибн Сайяд е слушал какво се говори за него, не е приемал това и винаги се е ядосвал, казвайки, че не е Деджал, тъй като не съвпадат неговите качества с качества на Деджал, които е чул от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем).

Ебу Сеид ал-Худрий (радийеллаху анху) разказва:

“Тръгнахме за Хадж и Умра, а с нас беше и Ибн Сайяд. Пристигнахме и след като се настанихме, хората се разпръснаха и останахме аз и той. Тогава ме обзе силен страх от това, което се говори за него. Той взе багажа си и го сложи да моя. Аз рекох: “Наистина е голяма жега. Защо не го оставиш под онова дърво?” Така и стори. С нас имаше овце, той отиде до тях и се върна с голямо ведро и ми рече:

“Пий Ебу Сеид!” А аз рекох: “Жегата е непоносима, а и млякото е топло.” Нищо ми нямаше, просто не исках да пия от неговите ръце. Тогава той ми рече:

“Ебу Сеид, искаше ми се да взема едно въже, да го закача на дървото и да се обеса, заради това което слушам да говорят хората за мен. Ей, Ебу Сеид! Кой не знае хадиса на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), та вие ли няма да го знаете – енсариите? Нали ти най-много знаеш от хадисите на Пратеника на Аллах? Той не е ли казал, че той е неверник, а аз съм мюсюлманин? Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) не е ли казал, че той няма да има деца, а аз оставих моите в Медина? Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) не е ли казал, че той няма да влиза нито в Медина, нито в Мекка, а аз идвам от Медина и искам да влезна в Мекка?”

Ебу Сеид казва: “Така го слушах и тъкмо да го приема, той рече:

“Кълна се в Аллах, аз го познавам, знам неговото раждане и къде е той сега!””

А аз му рекох: “Проклет да ти е остатъкът от деня.”

/Муслим: 18/51-52/

Учените са в разногласие за Ибн Сайяд. Някои от тях казват, че той е Деджал, като използват за доказателство казаното досега и клетвата на Омер (радийеллаху анху).

А другите учени казват, че той не е Деджал като използват хадиса на Темим ад-Дари за доказателство. Този хадис е следният:

Фатима бинт Кайс споменава случката след смъртта на съпруга си, за нейния престой по време на идда (четири месеца и десет дена – времето, което жената изчаква след смъртта на съпруга си) при Ибн Умми Мектум, а след това казва:

“Когато ми свърши иддата, чух викач да вика, а това беше викачът на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), който викаше: “Елате за намаз!”

Веднага тръгнах към джамията, кланях се с Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), като бях в редицата на жените, която беше непосредствено зад мъжете. След като Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) свърши с намаза, седна на минбера, а лицето му бе усмихнато и рече:

“Всеки човек да остане там, където се е кланял!”

После рече: **“Знаете ли за какво ви събрах?”**

Отговориха: “Аллах и Неговият Пратеник знаят.”

След това рече:

“Кълна се в Аллах, не съм ви събрал, за да ви зарадвам или да ви изплаша с нещо, но ви събрах, защото Темим ад-Дари беше християнин. Дойде, даде обет и прие Исляма. След това ми каза нещо, което съвпадна с това, което съм ви говорил за пришълеца Деджал. Каза ми, че се качил на морски кораб с още 30 човека от Лехм и Джузам. Вълните

започнали да си играят с тях около месец, а след това се озовали на някакъв остров в морето до залеза на слънцето. После се качили на малки лодки и слезнали на острова, където ги посрещнало чудно животно с много коса. Не могли да познаят лицето от гърба заради многото коса. Те му казали: “Какво си ти?” А то им отговорило: “Аз съм Джессаса.” Попитали: “А какво е Джессаса?” А то казало: “Ей, хора! Идете до онзи човек в храма, той умира от желание да ви извести!”

Когато ни каза “човек”, се уплашихме да не би това да е шейтан (дявол). После се спуснахме бързо и влезнахме в храма и изведнъж пред нас имаше огромен човек. Не сме виждали по-голямо създание от него. Не бяхме виждали по-добре окован човек от него - в огромни синджири – ръцете му бяха събрани на шията, а разстоянието от глезените до колената бе увито с желязо.

Рекохме: “Какво си ти?” А той ни рече: “Ще узнаете кой съм, но ми кажете вие кои сте!” А те му отговорили: “Ние сме араби, качихме с на морски кораб и се спуснахме в морето, докато не се развълнува морето, а след това си играха вълните с нас един месец. После се озовахме на острова ти, качихме се на лодките и сляхохме на острова. Там ни посрещна чудно животно с много коса, не се знае кое е лицето му, кое е гърбът му. Попитах ме го: “Какво си ти?” А то ни каза: “Джессаса.”

Попитахме го: “А какво е Джессаса?” Рече ни: “Идете при онзи човек в храма, той умира от желание да ви отговори! После бързо пристигнахме при теб, но се уплашихме да не би да е шейтан.

След това той попита: “Известете ме за палмите в Бейсан (град в Йордания)!” Рекохме му: “Какво точно искаш да те известим?” Рече: “Питам ви за палмите, дали раждат?” Казах ме му: “Да.” А той рече: “Опасявам се, че ще спрат да раждат.”

После попита: “Известете ме за езерото Таберийя!” Рекохме му: “Какво точно искаш да те известим?” Рече: “Има ли в него вода?” Рекохме му: “В него има много вода.” А той рече: “Опасявам се, че водата му ще изчезне.”

След това рече: “Известете ме за извора Зугар!” Рекохме му: “Какво точно искаш да те известим?” Рече: “От извора има ли вода? Хората поливат ли с нея?” Казахме му: “Да, има много вода и хората поливат с нея.” А той рече: “Опасявам се, че водата му ще изчезне.”

Накрая попита: “Известете ме за Пратеника към всички хора, какво става с него!” Казахме му: “Изгониха го от Мекка и се настани в Йесриб (старото име на Медина).” Попита: “Арабите воюваха ли срещу него?” Казахме: “Да.” А той рече: “Какво стори с тях?”

Тогава го известихме, че се появиха хора от арабите, които го последваха. А той ни рече: “Нима това се е случило?” Казахме: “Да.” После ни рече: “Ако всичките са го последвали, щеше да е по-добре за тях. А сега ще ви известя за мен – аз съм пришълецът (Деджал) и се надявам да ми се позволи да изляза. И ще изляза и ще пътувам по земята. Няма да оставя нито едно село, ще я преброя за 40 дни, освен Мекка и Тайиба (Медина), тези два града ми са забранени. Винаги когато искам да вляза в един от тях, ме посрещат меляйкета с вдигнати саби, които ми пречат да не вляза. На всеки вход към града има меляйкета, които ги пазят.”

После Фатима бинт Кайс казва: “Говорейки Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) удряше с тоягата си по минбера и викаше:

“Това е Тайиба! Това е Тайиба! Това е Тайиба! (Тоест Медина). Не съм ли ви известил всичко това?”

А хората казаха: “Да.”

“ Мен ме учуди, че хадисът на Темим съвпадна с това, което съм ви говорил, за Медина и Мекка. Ей, хора, той се намира в морето в Шам, или в морето в Йемен. Не, напротив ще дойде от изток, той ще дойде от изток, ще дойде от изток (и посочи с ръката си към изток).”

След това Фатима бинт Кайс казва: “Това съм запомнила от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем).”

/Муслим: 18/78-83/

Деджал ще се появи от изток, от Хорасан, от евреите в Асбахан. После ще обиколи цялото земно кълбо, няма да остави нито едно село, без да влезе в него, освен в Мекка и Медина, защото меляйкетата ги пазят.

Енес (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Деджал ще излезе от евреите в Асбахан, а с него ще има 70 000 от евреите.”

/Фетх Раббани тертиб Муснед Ахмед: 24/73/

Най-много ще го следват евреите, невярващите, бедуините и жените. Ще го следват заради голямото невежество, разпространено между тях. Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“...И от неговите изпитания е, като рече на някой от бедуините: “Какво ще кажеш, ако ти съживя баща ти и майка ти, ще свидетелстваш ли, че аз съм твоя господар?” А той ще каже: “ Да.”

Тогава Деджал ще оприличи два шейтана във формата на баща му и майка му, които ще му рекат: “Синко наш, следвай го, защото той е твоят господар.”

/Ибн Мадже: 2/1359-1363/

Състоянието на жените е по-страшно от бедуините, заради бързото им съчувствие и голямото им невежество. Ибн Омер (радийеллаху анху) предава от

Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Деджал ще се спусне в тази долина Муркана (идваца от Таиф)и най-много ще го посрещнат жените. Тогава човек ще бърза към съпругата си, към майка си, дъщеря си, сестра си, леля си за да ги върже със синджири, страхувайки се да не излязат при него.”

/Муснед Ахмед: 7/190, хадис 5353/

Изпитанията на Деджал са най-великите изпитания откакто Аллах е сътворил Адем (алейхис-селям) до настъпването на Часа. Това е така, заради това, че Аллах е сътворил с него велики чудеса, които вземат разсъдька на хората и опорочават сърцата им.

В различни хадиси се споменава, че с него ще има дженнет и огън – дженнетът му ще е огън, а огънят ще е дженнет. С него ще има още реки от вода, планини от хляб, ще нарежда на небето да завали и то ще завали, земята да се раззеленява, а съкровищата от земята ще го следват. Всичко това е споменато в достоверни хадиси.

Хузейфе (радийеллаху анху) казва: “Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Деджал е спял с лявото си око, с неподдържана коса. С него има дженнет и огън, но неговият огън е дженнет, а дженнетът му е огън.”

/Муслим: 18/60-61/

В друг хадис от Хузейфе (радийеллаху анху) се казва:

“Заради това, че аз знам какво има у Деджал – с него има две течащи реки: едната е бяла вода и се вижда с просто око, а другата ще е разпален огън и ще се вижда с просто око. Ако някой го завари, нека да иде при реката, която е огън, и нека да се потопи, нека да наведе главата си и да пие от нея, защото това е студена вода!”

Муслим: 18/61/

Неуас ибн Сем`ан (радийеллаху анху) казва, че сахабите попитали:

“О, Пратенико на Аллах! Колко време ще остане на земята?” А той им отговори:

“Четиридесет дена: един ден като година, един ден като месец, един ден като седмица, а останалите му дни са като вашите.”

Рекоха: “А каква ще е бързината му по земята?” Рече:

“Като Дъждът, когато го носи силен вятър. Ще дойде при един народ, ще ги призове и те ще повярват в него и ще го приемат. Ще нареди на небето и то ще завали и земята ще се разделени, а техните животни ще надобелеят и ще пораснат, виметата ще са пълни с мляко, а стомасите - пренаситени. После ще дойде при друг народ, ще ги призове, те ще го отхвърлят и той ще ги изостави, но ще се превърнат в най-бедните хора, няма да притежават нищо в ръцете си. Ще мине покрай някаква опустошена земя и ще ѝ рече: “Извади съкровищата си!” Тогава съкровищата ѝ ще го

следват като пчели. След това ще дойде при един младеж, изпълнен със сила, ще го удари със сабята си и ще го разцени на две части. После ще го съживи, а той ще се изправи с усмихнато и греещо лице.”

/Муслим: 18/65-66/

В преданието на Бухари се казва, че този младеж, когото Деджал ще убие е от най-добрите и праведни раби. Той ще излезе към Деджал от града на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) и ще рече на Деджал: “Свидетелствам, че ти си Деджал, за когото ни е известил Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем). А Деджал ще каже: “Какво ще кажете, ако убия този и след това го съживя, ще се съмнявате ли в делото ми?” А те ще кажат: “Не.” Тогава Деджал ще го убие и после ще го съживи, а той (младежът) ще рече: “Кълна се в Аллах, не съм бил по-сигурен в мене си от днес!” Тогава Деджал ще иска да го убие, но няма да може.”

/Бухари: 13/101/

Молим се на Всевишния Аллах да ни предпази от изпитанията на Деджал.

Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е напътил своята общност към това, което ще я предпази от изпитанията на Деджал. Той е оставил своя народ в пълна яснота за всичко – няма добро, към което да не ни е напътил, и няма лошо, за което да не ни е предупредил. Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) ни е предупредил и за изпитанията

на Деджал, защото те са най-опасните, които ще се случат до настъпването на Часа. Всеки предишен пратеник е предупредил общността си за слепоокия Деджал, но не както ни е предупредил нашият Пратеник, описвайки всички негови качества. Това е така, защото Деджал ще излезе в тази общност – без никакво съмнение – последната общност на последния Пратеник на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем).

Това са някои от напътствията на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем), за да се предпазим от ужасните изпитания на Деджал:

- Придържане към Исляма, въоръжаване с оръжието на имана, познаване имената и качества на Всевишния Аллах, в които Той няма съдружник.
- Да знае, че Деджал е обикновен човек, пие и се храни, което е неприсъщо за Аллах.
- Да знае, че Деджал е слепоок, а Аллах – Всемогъщ, без никакви недостатъци, и че никой няма да види своя Господар, докато не умре. А Деджал ще го гледат хората при неговото поява – вярващи и невярващи.
- Търсене на закрила и помощ от Аллах, особено в намаза, както го е правил Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) казвайки:

“О, Аллах! Предпазвай ме от наказанието в Джехеннема, и от наказанието в гроба, и от изпитанията в живота и при смъртта, и от

***злото на изпитанията на пришествието
Деджал!***

/Муслим: 5/87/

- Наизустяване на десет знамения от сура “Пещерата” (ал-Кехф) – или от началото, или от края на сурата.

Ебу Дерда (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Който наизусти десет знамения от началото на сура “Пещерата” ще бъде предпазен от Деджал.”

/Муслим: 18/65/

- Бягство от Деджал и отдалечаване от него, а най-доброто е да се живее в Медина или Мекка.

Смъртта на Деджал

Смъртта на Деджал ще бъде причинена от Иса (алейхис-селям) както е потвърдено в няколко достоверни хадиси. Узнахме, че Деджал ще преброди земята, без Медина и Мекка, последователите му ще са много, а изпитанията му ще обхванат цялото земно кълбо. От него хората няма да се спасят, освен малка група от вярващите. Тогава ще се спусне Иса (алейхис-селям) на източното минаре в Дамаск и ще бъде

заобиколен от истински, праведни раби на Аллах. Той ще ги поведе към Деджал, който в същия момент ще е тръгнал за Свещената джамията в Палестина (Месджид ал-Акса). Иса (алейхис-селям) ще го достигне при селцето Людд, което е в близост до джамията. Когато Деджал го погледне, ще се разтопи като сол във вода, тогава Иса (алейхис-селям) ще му рече:

“Аз имам един удар върху теб, който няма да изтърва.”

Иса (алейхис-селям) ще го догони и ще го убие със сабята си, а последователите на Деджал ще бъдат победени и избити от вярващите. Тогава дори и камъкът и дървото ще говорят, викайки: “Ей, раб на Аллах! Зад мен има юдей, ела и го убий!” Всичко ще говори, освен Гаркад (кактусът), той е от любимите дръвчета на евреите.

Със смъртта на Деджал се слага край на най-великото изпитание за хората. Всевишният Аллах ще спаси онези, които са повярвали на злото на Деджал и неговите последователи чрез Иса (алейхис-селям) и неговите вярващи последователи.

Спускането на Иса (алейхис-селям)

След появата на Деджал и неговата поквара по земята, Аллах ще изпрати Иса (алейхис-селям). Той ще се спусне на земята при бялото минаре, от източната страна на Дамаск. Ще бъде облечен в дрехи, от които ще се носи мирис на миск, а ръцете му ще бъдат върху крилата на две меляйкета. Няма да има неверник, който да усети дъха на Иса (алейхис-селям) и да не умре. А дъхът му ще се носи, докдето му виждат очите.

Спускането на Иса (алейхис-селям) ще бъде при избраната група, която ще воюва в името на Истината и ще бъде събрана за убиването на Деджал. Ще се спусне при призоваването за намаз (при икамета) и ще се кланя зад емира на тази група (Мехди).

Ибн Кесир казва: “ По мое време - през 741 година (по хиджра) – мюсюлманите възстановиха минарето от бели камъни. А първият строеж на минарето е било от парите на християните, които запалили първото минаре. Може би това е от ясните доказателства за неговото пратеничество, тъй като Аллах е пожелал това минаре да бъде изградено с парите на християните, за да спусне Иса (алейхис-селям) на него.

Той ще избие всички прасета, ще натроши всички кръстове и няма да приема от тях данъка “джизйе”. Който иска да се спаси, ще бъде само чрез приемането на Ислям, ако не – ще бъде убит. Така ще бъде и с другите неверници.

/Ал-фитен уель-меляхим: 1/145/

Неууас ибн Сем`ан (радийеллаху анху) предава в дългия си хадис, че Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Когато Аллах изпрати сина на Мерйем, той ще се спусне на бялото минаре, от източната страна на Дамаск, в две ризи. Ръцете му ще бъдат върху крилата на две меляйкета, когато наведе главата си - ще капе (вода), а когато я вдигне - все едно бисери ще се разпръскват. Няма да има неверник, който да усети дъха му и да не умре. А дъхът му свършва там, където му свършва погледът. Ще го търси (т.е. Деджал), докато го открие при портата на Людд и там ще го убие. След това Иса – синът на Мерйем – ще дойде при един народ, който Аллах е предпазил от него, ще ги погали по лицата и ще ги извести за техните степени в Дженнета.”

/Муслим: 18/67-68/

Спускането на Иса (алейхис-селям) в края на света е доказано от Свещения Коран и от Суннета на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), което ще бъде признак от големите признаци за настъпването на края на света.

Всевишният Аллах казва:

“И рекоха: “Нашите богове ли са по-добри или той (Иса)?” Дадоха ти го само за спор. Да, те са заядливи народ. Той е само раб, комуто Ние дадохме благодат и го направихме пример за синовете на Израил. И ако пожелаехме, щяхме да сътворим меляйката вместо вас да останат на земята. Той е знак за Часа. И не се съмнявайте в него, и Ме следвайте! Това е правият път.”

/аз-Зухруф: 58-61/

Тези знамения говорят за Иса (aleyхис-селям). А накрая в тях Всевишният Аллах казва: **“И той е знак за Часа.”**, т.е.: спускането на Иса (aleyхис-селям) в края на света, преди настъпването на Съдния ден – признак за приближаването на Часа. А в друг кират (начин на четене) на Свещения Коран това знамение се чете така: **“И той е признак за Часа.”**

На друго място Всевишният Аллах казва:

“И изричаха: “Ние убихме Месията Иса, синът на Мерйем, пратеникът на Аллах. Но не го убиха и не го разпнаха, а само им бе оприличен. И които бяха в разногласие за това, се съмняваха за него. Няма знание за това, освен да следват предположението. Със сигурност не го убиха те. Да, възнесе го Аллах при Себе си, Аллах е Всемогъщ, Премъдър. Сред хората на Писанието няма такъв, който да не повярва в него, преди неговата смърт, в Деня на съживяването той ще е свидетел против тях.”

/ан-Ниса: 157-159/

Тези знамения доказват, че юдеите не са убили Иса (алеихис-селям), че не са го разпънали на кръст, а напротив Всемогъщият Аллах го е издигнал към небесата. Също така доказват, че някои от онези, на които им е низпослана Книга, ще повярват в Иса (алеихис-селям) в края на света. Но това ще се случи при неговото спускане и преди неговата смърт.

Ибн Теймийе казва: “Хвала на Аллах! Иса (алеихис-селям) е жив и това е доказано в достоверния хадис на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), в който се казва:

“При вас ще се спусне синът на Мерйем – праведен съдия и справедлив имам. Ще натроши кръстовете, ще избие прасетата и ще отложи данъка “джизйе”.”

Също така е доказано в достоверни хадиси, че той ще се спусне на бялото минаре от източната страна на Дамаск, и че той ще убие Деджал. А на когото душата му е напуснала тялото, неговото тяло няма да се спусне от небето, а ако бъде съживен, той ще излезе от гроба си.”

Всичко това доказва, че Иса (алеихис-селям) е издигнат от земята жив – с тялото и душата си, и по същия начин ще бъде спуснат на земята.

Доказателствата от Суннета на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) за спускането на Иса (алеихис-селям) са много. Някои от тях вече споменахме, затова ще спомена само някои от тях.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Кълна се в Онзи, в Чиито ръце е моята душа! Със сигурност при вас ще се спусне синът на Мерйем като праведен съдия. Ще натроши кръстовете, ще избие прасетата и ще отложи данъка “джизйе”. А богатството няма да има кой да го приеме. Тогава едно седжде ще по-достойно от цялата земя и от всичко в нея.”

/Бухари: 6/490-491 и Муслим: 2/189-191/

Джабир (радийеллаху анху) казва: “Чух Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) да казва:

“Няма да престане една група от моята общност да воюва за Истината, ще се виждат до Съдния ден. И ще се спусне Иса - синът на Мерйем (алейхис-селям) – а техният емир ще му рече: “Моли се за нас!” А той ще отговори: “Не, вие взаимно сте си емири, това е почитта на Аллах върху тази общност.”

/Муслим: 2/193/

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава отново от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Пратениците са братя, майките са им различни, но религията им е една. Аз най-много се гордея с Иса ибн Мерйем, защото нямаше пратеник между мен и него. Той ще се спусне и когато го видите ще го познаете.”

/Муснед Ахмед: 2/406/

Някои учени се опитват да разберат мъдростта от спускането на Иса (aleyхис-селям) в края на света, като това го отличава от всички други пратеници на Аллах. Във връзка с това те казват:

1. Отхвърляне на мнението на евреите, че са убили Иса (aleyхис-селям). Всевишният Аллах разкрива тяхната лъжа. Той ще ги премахне заедно с техния водач Деджал.
2. Иса (aleyхис-селям) е прочел в Инджил предимството на общността на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем). Всевишният Аллах казва:

“Мухаммед е Пратеникът на Аллах. А онези, които са заедно с него, са строги към неверниците, милостиви помежду си. Виждаш ги да правят рукю и да свеждат чела до земята в суджуд. Търсят щедрост от Аллах и благоволение. Техният белег е по лицата им - от следите на седжетата. Такова е описанието им в Теурата, и в Инджиля – като посев, който подава кълн и го укрепва, и той наедрява, и се възправя върху стъблото си за радост на сеячите – за да гневи Той чрез това неверниците. Аллах обеща на онези, които вярват и вършат праведни дела, опрощение и велика награда.”

/ал-Фетх: 29/

Тогава той моли Аллах да го отреди от тях и Аллах откликва на молитвата му, като го оставя до края на света – идвайки да поднови забравеното в Исляма.

Имам Малик казва: “Известиха ме, че християните, когато видели сахабите, които превзели Шам, казвали: “Кълнем се, че тези хора са по-достойни от учениците на Иса (aleyхис-селям) от това, което узнахме.”

Имам Зехеби казва: “Иса, син на Мерйем – сахабин и пратеник, видял е Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) в нощта Исра и Миарадж. Той е последният от сахабите, който ще умре.”

3. Спускането на Иса (aleyхис-селям) от небето ще бъде заради приближаването на неговата смърт и да бъде погребан на земята. Не е позволено на създание от кал да умре на друго място. Но понеже неговото спускане ще съвпадне с появата на Деджал, Иса (aleyхис-селям) ще го убие.
4. Идването на Иса (aleyхис-селям) ще срине твърденията на християните, като разкрие техните измислици и лъжи. По негово време Аллах ще унищожи всички общности освен ислямската общност.

След спускането си Иса (aleyхис-селям) ще се ръководи от шерията на Мухаммед (салляллаху алейхи

уе селлем) и ще бъде от неговите последователи. Той няма да се спусне с нов шериат, а ще бъде праведен съдия от съдиите на тази общност, тъй като няма друг пратеник след Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем).

Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) казва:

“Кълна се в Онзи, в Чиито ръце е моята душа, че синът на Мерйем ще стори нийет за Хадж, или Умра, или двете неща заедно от Феджуррауха (място между Медина и Мекка)!”

/Муслим: 8/234/

Когато се спусне Иса (aleyхис-селям), земята ще се изпълни с мир и спокойствие. Аллах ще спусне обилни валежи, а нивите ще бъдат препълнени с плодове и берекет. Всички хора ще са богати, омразата, скъперничеството и завистта ще изчезнат. Желанията на хората ще бъдат задоволени и няма да имат нужда от нищо. Всичко това е заради настъпването на Часа.

Престоят на Иса (aleyхис-селям) на земята след неговото спускане ще бъде седем години или четиридесет години, заради различните предания.

Абдуллах ибн Омер (радийеллаху анхума) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Тогава Аллах ще изпрати Иса, синът на Мерйем ... после ще остане с хората седем години. Няма да има вражда между двама. После Аллах ще изпрати

студен вятър от Шам, и няма да остане на лицето на земята човек, в чието сърце има и прашичка добро или вяра и той да не умре.”

/Муслим: 18/75-76/

А в преданието на Имам Ахмед и Ебу Дауд се казва:

“И ще остане на земята 40 години, а после ще умре и мюсюлманите ще се молят за него.”

/Муснед Ахмед: 2/406 и Ебу Дауд: 11/456/

Тези две предания са достоверни, но и двете могат да се приемат, като седемте години се отнасят за неговия престой на земята след неговото спускане. Когато те се допълнят към живота му преди да бъде издигнат към небесата, когато той е бил на 33 години – целият му живот на земята става точно четиридесет години. Но истинското знание е при Всезнаещия Аллах.

Йеджудж и Меджудж

Йеджудж и Меджудж са народ от потеклото на Яфес, който е един от синовете на Нух (aleyхис-селям).

Ебу Сеид ал-Худрий предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Всевишният Аллах ще рече: ``Ей, Адем!`` А той ще каже: “Отзовавам Ти се, Господарю! Доброто е в Твоите ръце!”

Ще попита: “Кои са хората за Огъня?” А Всевишният Аллах ще му отговори:

*“От всяко хилядно число 999 човека (са за Огъня).
Тогава ще побелеят косите на децата, всяка
бременна ще пометне рожбата си и ще видиш
хората замаяни, но те не са замаяни, но
наказанието на Аллах е страшно.”*

Попитаха: “Кой от нас ще е този един?”

*А Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе
селлем) отговори:*

*“Радвайте се, единият човек ще е от вас, а
хилядата ще са от Йеджудж и Меджудж.”*

/Бухари: 6/382/

Абдуллах ибн Омер (радийеллаху анху) предава от
Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че
е казал:

*“Настина, Йеджудж и Меджудж са от
потеклото на Адем, и ако те бъдат изпратени сред
хората ще им покварят живота – без да умре някой
от тях, докато не остави след себе си хиляда деца,
или повече.”*

/Минхатул-меабуд: 2/219/

Йеджудж и Меджудж са хора, които приличат на
монголците – с малки очи и широки носове, рижави
коси и широки лица. В слаби предания се казва, че те
се делят на три вида:

1. Вид, на които телата приличат на огромни
дървета.
2. Вид, които са 4 лакъта на 4 лакъта.
3. Вид, които ползват едното си ухо за постеля, а с
другото се покриват.

Най-правилното от всичко това е , че те са огромни хора и никой няма да има смелост да им се опълчи и да воюва с тях. Затова Всевишният Аллах ще вдъхнови Иса (aleyхис-селям) и ще го извести, че те ще излязат, че никой не може да се бие с тях и ще му повели да се отстрани с вярващите от пътя на Йеджудж и Меджудж, казвайки му:

“Предпази Моите раби на (планината) Тур!”

Излизането на Йеджудж и Меджудж в края на света е признак от големите признаците на Часа , което е доказано от Свещения Коран и Суннета на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем).

Всевишният Аллах казва:

1. **“Когато бъдат пуснати Йеджудж и Меджудж, които от всеки склон ще се втурнат, тогава ще е приближило истинното обещание. И с втрещени погледи неверниците ще рекат: “О, горко ни, бяхме нехайни към това! Наистина бяхме угнетители.””**

/ал-Енбия: 96-97/

2. **“После той пак тръгна на път, додето стигна между двете планини. Намери в подножието им хора, които не разбираха слово. Рекоха: “О, Зуль-Карнейн, Йеджудж и Меджудж пакостят по земята. Да ти сторим ли налог, та да направиш между нас и тях преграда?” Рече: “Онова, с което ме укрепил моят Господар. Помогнете ми със сила и ще**

направя между вас и тях здрава стена! Носете ми железни късове, додето се изправи между двата склона!” Рече: “Раздухвайте!” Когато ги превърна в огън, рече: “Донесете ми да излея върху тях разтопена мед!” И Йеджудж и Меджудж нито можаха да я изкатерят, нито можаха да я пробият. Рече Зуль-Карнейн: “Това е милост от моя Господар, но когато дойде обещаното от моя Господар, Той ще я превърне в руини. Обещанието на моя Господар е истинно. Тогава Ние ще оставим едни от тях да се смесят с другите хора и ще протръби с Рога, и всички ще ги съберем.”

/ал-Кехф: 92-99/

Тези знамения доказват, че Всевишният Аллах е възложил на праведния владетел Зуль-Карнейн да изгради великата стена, за да прегради покварения народ Йеджудж и Меджудж от останалите хора на земята. А когато настъпи знайното време и Часът приближи, тази стена ще се разцепи и Йеджудж и Меджудж ще излязат с учудваща бързина. Никой от хората няма да посмее да застане пред тях, а после ще се пръснат по земята и ще сеят поквара.

Всичко това е знак за приближаването на протръбяването с Рога, за разрухата на земята и настъпването на Часа.

Умму Хабибе, дъщерята на Ебу Суфян предава от Зейнеб бинт Джехш, която казва, че Пратеникът на

Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) дошъл при нея един ден изплашен и казал:

“Няма друг бог, освен Аллах! Тежко и горко им на арабите от злото, което приближава! Днес се отвори от стената на Йеджудж и Меджудж ето толкова (и направи кръгче с палеца и показалеца).”

А Зейнеб бинт Джехш попитала: “О, Пратенико на Аллах! Нима ще бъдем унищожени, а из между нас има праведни хора?” А той й отговорил:

“Да, когато мръсотията се увеличи.”

/Бухари: 6/381 и 13/106 и Муслим: 18/2-4/

А в хадиса, предаден от Неууас ибн Сем`ан, се казва:

“И когато Аллах ще вдъхнови на Иса (aleyхис-селям): ``Наистина аз изведох Мои раби и никой няма да посмее да се бие с тях. Запази рабите Ми при (планината) Тур!``”

ТогавА Аллах ще изпрати Йеджудж и Меджудж, които ще се спускат от всеки склон. Ще преминат покрай езерото Таберийе, ще изпият всичко в него и когато последните от тях дойдат, ще рекат: “Тук като че ли е имало някога вода.” А Пратеникът на Аллах Иса (aleyхис-селям) и неговите сподвижници ще бъдат заобиколени отвсякъде до толкова, че главата на бик ще е по-ценна за тях от сто динара на някой от вас днес. ТогавА Иса и неговите сподвижници ще се обърнат към Аллах и Аллах ще им прати негаф (червей, който живее в носа на камилиите и добитъка) във вратовете им и всички

ще измрат, като смъртта на един човек. След това Пратеникът на Аллах Иса и неговите сподвижници ще се спуснат по земята, но няма да намерят и педя на земята, която да не е изпълнена от вонята им. Отново Пратеникът на Аллах Иса и неговите сподвижници ще се обърнат към Аллах и Аллах ще изпрати (към Йеджудж и Меджудж) птици с гуши като на камили, които ще ги вземат и ще ги изхвърлят там, където Аллах е пожелал.”

/Муслим: 18/68-69/

Абдуллах ибн Мес`уд (радийеллаху анху) казва:

“Когато бе нощта на нощното пътуване и възнесение на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), той се срещнал с Ибрахим, Муса и Иса (алейхимус-селям) и разговаряли за Часа... докато казал: “И речта се върна при Иса (който споменал за убиването на Деджал) и казал: “После хората ще се върнат по родните им места, където ще ги посрещнат Йеджудж и Меджудж. Те ще се спускат от всеки склон – когато минат покрай вода, ще я изпият, когато минат покрай нещо, ще го покварят. Тогава (хората) ще се обърнат към мен за помощ, а аз ще помоля Аллах и Той ще ги умъртви. Земята ще бъде изпълнена от миризмата им и пак ще се обърнат към мен за помощ. Тогава ще помоля Аллах и Той ще изпрати вода, която ще ги отнесе и ще ги изхвърли в морето.”

/Хахим: 4/488-489 и Ахмед: 4/189-190.

Шейх Албани казва: слаб хадис)

А що се отнася до стената, която е изградил Зуль-Карнейн, не се знае с точност къде се намира. Много царе и историци са правили опити да открият това място. От тях е бил и халифът Уасик (Харун ибн Мухаммед), който изпратил от своите емири с тайна войска, които да открият и да видят тази стена. А когато се върнат да опишат всичко видяно на халифата. Те пътували от държава през държава, от царство през царство, докато стигнали до огромна стена, която била построена от желязо и мед. Казват, че видели огромна врата, която била пазена от пазачи. Тази войска отсъствала повече от две години и разказвали, че са видели ужасни неща и чудеса.

Тази случка я споменава Ибн Кесир в тефсира си, но не споменава никакъв сенед (хората, които предават тази случка). Всевишният Аллах знае най-добре нейната достоверност. Най-важното, което ни интересува е, че стената на Йеджудж и Меджудж съществува и че тя ще бъде отворена, когато й дойде предопределеното време. Това ще се случи преди настъпването на Часа.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Копаят я всеки ден и тъкмо да прокопаят, главатарят им казва: “Върнете се, утре ще я прокопаете.” Но Всемогъщият Аллах я възвърща още по-здрава от преди. Но когато им дойде

времето и Всевишният Аллах пожелае да ги изпрати към хората, техният главатар ще им рече: “Върнете се, утре ще я прокопаете, ако Аллах пожелае!” И когато се върнат ще я намерят както са я оставили. Тогава ще прокопаят стената и ще излязат към хората, ще изпият водите, а хората ще бягат.”

/Тирмизи, Ибн Мадже и Хаким – сахих/

Излизането на Йеджудж и Меджудж е от големите признаци на Съдния ден, което все още не се е случило, защото в достоверните хадиси се споменава, че това ще се случи след спускането на Иса (aleyхис-селям).

Трите лунни затъмнения

Трите лунни затъмнения са от големите признаци за настъпването на края на света и се споменават в хадисите, свързани с големите признаци. В следните два хадиса трите лунни затъмнения са споменати така:

1. Хузейфе ибн Есид (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Наистина, Часът няма да настъпи, докато не видите десет знамения...(из между тях спомена) и трите лунни

затъмнения: едно - на изток, другото - на запад и третото - в Арабския полуостров.”

/Муслим: 18/27-28/

2. Умму Селеме казва: “Чух Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) да казва: **“След мен ще има едно лунно затъмнение на изток, едно лунно затъмнение на запад и едно лунно затъмнение в Арабския полуостров.”**
- Рекох: “О, Пратенико на Аллах! Нима земята ще бъде затъмнена и в нея ще има праведни хора?!” А Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) ѝ отговори: “Когато нейните обитатели увеличат мръсотията.”**

/Хейсеми: 8/11/

Тези три лунни затъмнения все още не са се случили, както всички останали големи признаци на Часа, въпреки че има някои учени, които казват, че те са минали. От тях е Шериф ал-Берзенджи, но истината е, че от големите признаци нито един не е минал досега. До днес е имало няколко лунни затъмнения в различни места по земята и в различни времена, но те са от малките признаци на Съдния ден. Докато тези три лунни затъмнения ще са страховити и ще обхванат огромни територии от земята на изток, на запад и в Арабския полуостров. А това ще се случи, когато злото и мръсотията обхванат болшинството от хората и те ще извършват само грехове.

ДИМЪТ

Появата на Дима в края на света е от големите признаци за настъпването на Часа, които са доказани от Свещения Коран и от Суннета на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем).

Всевишният Аллах казва:

“Изчакай Деня, в който небето ще донесе явен дим! Ще покрие хората – това е болезнено наказание.”

/ад-Духан: 10-11/

Значението на това знамение е: “Ей, Мухаммед, изчакай с тези неверници деня, в който небето ще бъде изпълнено с ясен дим, всички те ще го виждат! Този

дим ще ги покрие и ще обхване всички хора, и тогава ще им се рече: “Това е болезнено наказание.”

Този дим е от знаменията, които очакваме и все още не са се появили, но ще се случат преди настъпването на Часа.

Какво представлява този дим, дали той е преминал до сега и дали той е от знаменията, които очакваме? Учените имат две становища:

Първо: Този дим представлява онова, което е връхлетяло Курейш като глад и изпитания, след като не се отзовават на призоваването на Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем). Тогава те забелязват в небето нещо подобно на Дима. Това становище го приема Абдуллах ибн Мес`уд (радийеллаху анху) и голяма група от предците. Той казва:

“Пет неща са минали: задължителното наказание, римляните, насилието, луната и димът.”

/Бухари: 8/571/

Един ден човек от Кинде говорел за Дима, като казал: “Преди настъпването на края на света ще се появи дим, който ще отнеме слуха на двуличниците и тяхното зрение.”

Когато Ибн Мес`уд (радийеллаху анху) го чул, казал: “Който има знание, нека да говори, а който няма, нека да каже: “Аллах е Всезнаещ!” Защото знанието представлява и това да каже човек за това, което не знае: “Не знам.” Всевишният Аллах е казал на Своя Пратеник:

“Кажи (О, Мухаммед): “Не моля от вас отплата за това и не съм от онези, които добавят от себе си.”

/Сад: 86/

Курейш наистина закъснях с приемането на Исляма, затова Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) се молеше, казвайки:

“О, Аллах, помогни ми срещу тях със седем (години) като седемте на Юсуф!”

След това ги връхлита тежка година, в която умират много хора, а останалите живи се хранели с мърша и кокали. Тогава хората забелязали между небето и земята нещо подобно на Дима.”

/Бухари: 8/571 и Муслим: 18/140-141/

Ибн Джерир ат-Табери избира това становище, като казва: “Това е така, защото Всемогъщият Аллах е обещал на Своя Пратеник дим, който да връхлети племето Курейш. Също така Неговите слова към Своя Пратеник:

“Изчакай Деня, в който небето ще донесе явен дим!”

/Духан: 10/

се отнасят за неверниците от Курейш, унижавайки тяхното съдружаване с Аллах, защото преди това казва:

“Няма друг бог, освен Него. Той съживява и Той умъртвява – вашият Господар и Господарят на древните ви предци. Но те в съмнение се забавляват.”

/Духан: 8-9/

И след това казва на Своя Пратеник:

“Изчакай Деня, в който небето ще донесе явен дим!”

/Духан: 10/

Чрез това знамение Той му повелява да прояви търпение, докато ги сполети Неговото наказание за неверниците.”

/Тефсир Табери: 25/114/

Второ: Този дим е от признаците, които очакваме и все още не са се появили. Те ще се появят преди настъпването на Часа.

Това становище го подкрепя Ибн Аббас (радийеллаху анху) и група от сахабите и табиин.

Абдуллах ибн Ебу Мулейке казва:

“Един ден отидох при Ибн Аббас (радийеллаху анху), а той ми рече:

“Тази нощ не можах да заспя чак до сутринта.”

Попитах го: “Защо?” А той ми отговори:

“Казаха ми, че е изгряла опашатата звезда и ме обзе страх да не би тя да е Димът, който чука (на вратите ни). Затова не можах да заспя чак до сутринта.”

/Тефсир Табери: 25/113/

Ибн Кесир казва: “Това предание е достоверно до Ибн Аббас – тълкователят на Корана. В това има ясно доказателство, че Димът е от очакваните признаци. Това се вижда и от знамението, което споменахме по-горе в сура Духан (Димът), в която се казва, че този дим ще е ясен и всеки човек може да го види. А не

както го тълкува Ибн Мес`уд, че това ще им се привижда от силното изпитание и глад.

Такива са и словата на Всевишния: **“Той ще обгърне хората.”** Тоест той ще ги покрие и ще ги обхване. Но ако това нещо им се привижда, ще се отнася само за неверниците от Курейш и няма да казва **“хората”**.

А това, което е казал Ибн Мес`уд е от неговите мнения, които не предхождат хадисите на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем).

Някои учени пробват да свържат и да използват и двете становища, като казват, че има два дима – единият се е появил, а другият остава преди Съдния ден. Първият дим е онова, което са видели Курейш, но той не е бил истински, както е вторият дим, който е от признаците за настъпването на Часа.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Изпреварете с делата си шест неща: Деджал и Димът ...!”

/Муслим: 18/87/

Изгревът на слънцето от запад

Изгревът на слънцето от запад е от големите признаци на Часа, което е доказано от Свещения Коран и от Суннета на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем).

Всевишният Аллах казва:

“В деня, когато се явят някои от знаменията на твоя Господар, не ще помогне вярата на душа,

която преди не е вярвала или не е придобила благо в своята вяра.”

/ал-Ен`ам: 158/

Достоверните хадиси на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) ни разясняват, че под споменатите знамения в знамението се разбира изгревът на слънцето от запад. Това е становището на повечето тълкуватели на Свещения Коран.

Табери казва – след като споменава всичките мнения на учените: “Най-правилното мнение от всичките мнения е това, което е потвърдено от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), който казва:

“Това е, когато слънцето изгрее от запад.”

/Тефсир Табери: 8/103/

Хадисите, които доказват изгрева на слънцето от запад са много, но сега ще спомена някои от тях:

- Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Часът няма да настъпи докато не изгрее слънцето от запад. А когато изгрее и хората го видят, всички ще повярват. Обаче това ще е, когато човек няма да има полза от неговата вяра, ако не е бил вярващ преди, или не е придобил благо в своята вяра.”

/Бухари: 11/352 и Муслим: 2/194/

- Ебу Зерр (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Знаете ли къде отива това слънце?”

Рекоха: “Аллах и Неговият Пратеник знаят.” А той рече: ”Това слънце пътува докато свърши при своето местопребиваване под Трона и пада на седжде. Това го прави винаги, докато не му се каже: “Вдигни се, върни се, откъдето си дошло, и то се връща и изгрява отново от изгрева си. После пътува устремено и свършва при своето местопребиваване под Трона и пада на седжде... След това слънцето пътува, без да забележат хората нещо интересно в него, докато се върне при местопребиваването си под Трона.” Тогава ще му се рече: “Вдигни се и изгрей от запад.” И така то изгрява от запад.”

След това Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) казал: “Знаете ли кога ще е това? Това ще е, когато човек няма да има полза от неговата вяра, ако не е бил вярващ преди, или не е придобил благо в своята вяра.”

/Муслим: 2/195-196/

След като слънцето изгрее от запад вече няма да се приема вярата на онзи, който не е бил убеден до този

момент. Също така няма да се приема покаянието на грешника.

Изгряването на слънцето от запад е велик знак за настъпването на Часа, който ще го видят всички живеещи хора по това време. Тогава ще им се разкрие същността на нещата и ще наблюдават непоносими явления, които ще ги накарат да повярват в Аллах и в Неговите знамения. Всевишният Аллах казва:

“И когато видяха Нашето наказание, казаха: ‘‘Повярвахме в Аллах, единствено в Него, и отхвърляме онова, с което съдружавахме!’’ Но не им бе от полза вярата им, когато виждаха Нашето наказание. Такъв бе обичаят на Аллах спрямо Неговите раби и преди. Неверниците губят.’’

/ал-Гафир: 84-85/

Имам Куртуби казва: “Учените казват: “Човек няма полза от вярата си при изгряването на слънцето от запад, защото сърцето му ще бъде изпълнено с ужас, който ще смразява всяко сладострастие от сладострастията на душата и всички сили ще напуснат тялото. Всички хора ще станат като онзи, който го навестява смъртта, защото свършиха техните твърдения, че им е позволено да вършат всякакви дела. Затова, който се покае в такъв момент, покаянието няма да му бъде прието, както не се приема покаянието на човек при смъртната му агония.”

Това е, което ни разяснява Свещения Коран и достоверните хадиси на Пратеника на Аллах

(салляллаху алейхи уе селлем). Всевишният Аллах казва:

“В деня, когато се явят някои от знаменията на твоя Господар, не ще помогне вярата на душа, която преди не е вярвала или не е придобила благо в своята вяра.”

/ал-Ен`ам: 158/

Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Преселването няма да спре, докато се приема покаянието, а покаянието ще се приема, докато не изгрее слънцето от запад. А когато изгрее, всяко сърце ще бъде запечатано с това, което е в него, и на хората ще им са достатъчни делата им.”

/Муснед Ахмед: 3/133-134/

В друг хадис Мухаммед (салляллаху алейхи уе селлем) казва:

“Всемогъщият Аллах е отредил в запада врата за покаяние, която е широка, колкото пропътуване за 70 години. Тя няма да бъде затворена, докато не изгрее слънцето из нея. Това са словата на Всевишния Аллах:

“В деня, когато се явят някои от знаменията на твоя Господар, не ще помогне вярата на душа, която преди не е вярвала или не е придобила благо в своята вяра.”

/ал-Ен`ам: 158/ /Тирмизи: 9/517-518/

Имам Куртуби казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал, **че Аллах**

приема покаянието от раба, докато душата не стигне в гърлото. А това ще бъде, когато човек види мястото си в Дженнета и мястото си в Джехеннема. А онзи, който ще наблюдава изгрева на слънцето от запад, е като него. Затова покаянието на всеки, който наблюдава изгрева, не трябва да бъде прието, защото вярата му в Аллах и в Неговия Пратеник вече е неизбежна...”

/Тefsир Куртуби: 7/146-147/

Абдуллах ибн Омер (радийеллаху анхума) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“След изгрева на слънцето хората ще останат 120 години.”

Животното Даббе

Появата на животното Даббе по земята в края на света е от големите признаци за настъпването на Часа, което е доказано от Свещения коран и от Суннета на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем).

Всевишният Аллах казва:

“И когато се сбъдне за тях словото, ще им извадим Ние от земята едно животно да им проговори, че хората не са се убедили в нашите знамения.”

/ан-Немль: 82/

В това свещено знамение се споменава излизането на животното Даббе, но това ще стане, когато покварата обхване всички хора. Тогава хората ще изоставят повелите на Аллах, ще изопачат истинската религия на Аллах, но Аллах ще им изпрати животното, което ще разговаря с тях.

Учените хора тълкуват словата на Всевишния Аллах **“И когато се сбъдне за тях словото”** така: “Те заслужават наказанието, защото не престанаха с греховете, покварата и възгордяването. Те се отвратиха от знаменията на Аллах, не искаха да вникнат в тях и да разберат техния смисъл, не искаха да присъждат според тях и накрая се озовават в грехове, след които няма полза от съвети. Когато достигнат това състояние, Аллах ще им извади това животно от земята, което ще разговаря с тях. Ще видят, че това животно не е като останалите животни – да размишлява и да говори, за да разберат, че това е знамение на Всевишния Аллах.”

Доказателствата от Суннета на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) са много, затова ще спомена само няколко хадиси.

1 - Ебу Хурейра (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Когато се появят три (неща), човек няма да има полза от вярата си, ако не е бил вярващ отпреди или не е придобил благо в своята вяра, а те са: изгряването на слънцето от запад, Деджал и Животното от земята.”

/Муслим: 2/195/

2 - Абдуллах ибн Амр (радийеллаху анху) казва: “Запомних един хадис от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), който няма да забравя никога. Чух Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) да казва:

“Първото знамение, което ще се появи, е изгряването на слънцето от запад и излизането на Животното при хората по време на духа. Щом се появи едното от тях, веднага ще го последва другото знамение.”

/Муслим: 18/77-78/

3 - Ебу Умаме (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Ще излезе Животното и ще бележи хората по носовете им и ще се увеличават сред вас. Когато човек си купи камила и бъде попитан: “От кого я купи?” А той ще рече:” От един от белязаните.”

/Муснед Ахмед: 5/268/

4 – Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Ще излезе Животното, а с него ще е тоягата на Муса (aleyхис-селям) и пръстенът на Сулейман (aleyхис-селям). Тогава ще бележи носа на неверника с пръстена, а с тоягата ще разкраси лицето на вярващия дотолкова, че когато се съберат няколко човека на софрата, някой ще рече: “Ей, вярващ!” А друг ще каже: “Ей, неверник!”

/Муснед Ахмед: 15/79-82, хадис 7924/

Учените са в разногласие при определянето на това животно Даббе – от кой вид животни е то? Най-разпространеното мнение е, че това животно е новороденото камилче от камилата на Салих (aleyхис-селям). Когато народът на Салих (aleyхис-селям) убиват камилата, новороденото камилче се запътва към скалата, която се отваря и то се скрива в нея. Така то остава вътре, докато Аллах позволи да излезе отново и да разговаря с хората.

Съществуват други мнения, че това животно може би е Джессаса или змията, която висяла на Кеаба, когато Курейш искали да построят Кеаба и т.н.

Наше задължение е да вярваме, че Всемогъщият Аллах ще изведе пред хората в края на света животно, което ще говори с тях. Този говор ще бъде знамение за тях, което доказва, че те заслужават наказание заради тяхното неверие в Аллах и в Неговите знамения.

Когато това животно се появи, всички хора ще разберат и ще узнаят, че това е чудо, което предизвестява настъпването на края на света. А преди появата на това животно всички хора няма да вярват в знаменията на Аллах и че съществува обещан ден, в който всички ще застанат пред Създателя на световите.

Споменаването на това животно в сура “Мравката” доказва, че то ще говори и хората ще го слушат и ще го разбират. В същата сура се споменават и други случки за говорещи животни, като насекоми, птици, джинове и Сулейман (алеихис-селям).

Най-правилното становище за мястото, където ще се появи това животно е Свещена Мекка – от най-огромната джамия в света.

Хузейфе ибн Есид (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Животното (Даббе) ще излезе от най-голямата джамия и когато това стане, земята ще се разклати, а след това ще се разтресе.”

/Меджмеаз-Зеуaid: 8/7-8/

Когато това чудновато животно излезе, то ще бележи кой човек е вярващ и кой неверник. То ще разкраси главата на вярващия, докато започне да свети, което ще е доказателство за неговата вяра. А неверникът ще бъде белязан на носа му, което ще е доказателство за неговото неверие.

Огънят,
който ще събере хората при Мехшер

Появата на огромния огън е последният признак от големите признаци за настъпването на края на света. Той е първият признак, който ще позволи започването на Часа. Появата на този огън ще бъде от Йемен, който ще излезе от морето при Хадрамеут.

Хузейфе ибн Есид предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) следния хадис:

“И най-накрая ще излезе огънят от Йемен. Той ще прогони хората към техния Мехшер.”

/Муслим: 18/27-29/

Абдуллах ибн Омер (радийеллаху анхума) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Огънят ще излезе от Хадрамеут, или от морето при Хадрамеут преди Часа. Той ще събере хората при Мехшер.”

/Муснед Ахмед: 7/133, хадис 5146/

Когато този огън се появи от Йемен, ще се разпространи по земята, а след това ще подкара хората към Мехшер. Хората, които ще бъдат подкарани ще бъдат на три вълни:

- Група хора, желаещи милостта на Аллах и надяващи се на Неговото опрощение. Те ще бъдат облечени и качени върху животни.
- Група хора, които ту ще ходят пеш, ту ще е качват на животни – ще се надпреварват кой да се качи на камилата.
- Третата група хора ще ги събира огънят, който ще ги заобиколи отзад и ще ги подкара от всички страни към Мехшер. Който закъснее, ще го погълне огъня.

Ебу Хурейра (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Хората ще бъдат поведени към Мехшер на три пътя: желаещи и нежелаещи, двама върху една камила, трима върху една камила, четирима върху една камила и десет върху една камила. А останалите ще бъдат подкарани от огъня – ще бъде с тях, където и да говорят, ще бъде с тях, където и да спят, ще бъде с тях, където и да осъмнат, и ще бъде с тях, където ги свари вечерта.”

/Бухари: 11/377 и Муслим: 17/194-195/

Абдуллах ибн Амр (радийеллаху анху) казва: “Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е казал:

“Ще бъде изпратен огън към жителите на изток, който ще ги подкара към запад. Ще спи с тях там, където спят и те, ще бъде с тях, където и да говорят, а за него ще са онези, които изостанат. Той ще бъде отзад и ще ги подкара като унили камели.””

/Меджмеаз-Зеуаид: 8/12/

В края на света хората ще бъдат подкарани към Шам, където ще е Мехшер.

Абдуллах ибн Омер (радийеллаху анхума) казва: “Рекохме: “О, Пратенико на Аллах! Тогава какво ще ни наредиш?” А той рече:

“ (Запътете се) към Шам!”

Причината, земите на Шам те да са Мехшер, е че мирът и вярата по времето на изкушенията и покварата в края на света ще бъдат само в Шам. А и Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) в много хадиси препоръчва на хората да бягат към Шам, когато настъпи времето на деградация и изкушения.

Абдуллах ибн Хауале (радийеллаху анху) предава от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем), че е казал:

“Така ще дойде време и ще станете въоръжени войски: войска в Шам, войска в Йемен и войска в Ирак.”

Тогава Ибн Хауале казал: “О, Пратенико на Аллах! Кажете ми какво да избира, ако сме свари това!” А той му казал:

“Запъти се към Шам, защото той е избран от Аллах от цялата земя и при нея ще предпази Своите най-добри раби! Но ако не искате, тогава идете в Йемен и дайте вода на хората, които ще са жадни, но Аллах ми е завещал Шам и неговите жители.”

/Ебу Дауд: 7/160-161/

Също така Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е молил Всевишния Аллах да дари Шам с изобилие. А преди споменахме, че спускането на Иса (алейхис-селям) също ще бъде в Шам и там ще се съберат всички вярващи, за да убият Деджал.

Това събиране на хората ще бъде на земята, а не е другото събиране на хората след тяхното съживяване от гробовете. Събирането в отвъдния свят е по различно, защото всички хора ще бъдат събрани – вярващи и невярващи – голи, боси и мъжете необрязани.

Абдуллах ибн Аббас (радийеллаху анху) казва: “Изправи се Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) измежду нас и рече:

“Всички вие ще бъдете събрани боси, голи и необрязани. `Както наченахме първото сътворяване, така Ние ще го повторим.` Първият от създанията, който ще се облече е Ибрахим ал-Халиль.”

/Бухари: 11/377/

Това доказва, че първото събиране ще бъде на земята преди Съдния ден, преди настъпването на Часа.

Заклучение

Накрая искам да спомена най-важните изводи от казаното в тази книжка:

1. Вярата в признаците за настъпването на Часа е от вярата в невидимото, което прави вярата на мюсюлманите пълноценна.
2. Вярата в признаците за настъпването на Часа е част от вярата в Съдния ден.
3. Всичко, което е предадено от Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) в достоверни хадиси, трябва да се приеме и да се вярва в него, а не да се отхвърля.
4. Пратеникът на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) е известил своята общност какво е минало, какво е сега и какво ще се случи в бъдеще, чак до настъпването на Часа.
5. Настъпването на Часа е от скритото знание при Аллах, за което Всевишният Аллах не е известил нито приближено меляйке, нито изпратен пратеник.
6. Няма достоверен хадис, в който да се споменава живота на земята.
7. Малките признаци за настъпването на края на света почти са минали, а които са останали са много малко.
8. Признаците за Часа обхващат дейностите, които са забранени (харам), които са задължителни (ваджип) и които са позволени (мубах). Те обхващат доброто и злото.
9. Все още нито един от големите признаци не е минал.

10. Когато се появи един от големите признаци за Часа, веднага ще го следва другият и ще се изнизват, както се изнизват мънистата от огърлица.
11. Всичко, което се е появило от признаците за настъпването на Часа, е от чудесата на Пратеника на Аллах (салляллаху алейхи уе селлем) и знак от знаците на пророчеството, като е известил за неща, които ще се случат и те се случват така, както той е известил.
12. Появата на много от признаците на Часа са доказателство за разрухата на този свят и че краят му приближава.
13. Вратата на покаянието ще е винаги отворена, докато не изгрее слънцето от запад, а когато изгрее, тя се затваря до Съдния ден.
14. Изгряването на слънцето от запад не означава настъпването на Часа, а напротив и след това ще се извършват търговия и други житейски дела.
15. Последният голям признак за Часа ще бъде появата на Огъня, който ще призове и ще събере хората към Шам. Това събиране ще бъде на земята преди Съдния ден.
16. Часът няма да настъпи, докато не останат на земята само най-злите хора.

Нека Всевишния Аллах напътства всеки по най-праведния път – пътят на вярата ни в Аллах, преклонението и почитта към Него!

Нека бъдем от благодетелните, благонравните и изпълняващите низпосланото от Премъдрия Аллах!

Нека благодатта и закрилата на Милостивия Аллах да бъде върху всеки от ислямската общност!

АМИН!

СЪДЪРЖАНИЕ

Въведение.....	
Дял първи:	
Малките признаци на Съдния ден.....	
Дял втори:	
Големите признаци на Съдния ден.....	

1. Мехди.....
 2. Деджал.....
 3. Спускането на Иса (алейхис-селям).....
 4. Йеджудж и Меджудж.....
 5. Трите лунни затъмнения.....
 6. Димът.....
 7. Изгревът на слънцето от запад.....
 8. Животното Даббе.....
 9. Огънят, който ще събере хората при Мехшер.
- Заклучение.....